

DRECEERA

BUTLLETÍ DE
LA COLLA

EXCURSIONISTA CASSANENCA

APARTAT DE CORREUS 74

17244. CASSÀ DE LA SELVA

MONOGRÀFIC 10 ANYS DE CAMPAMENTS — NÚM. 26

1981 - 90 CAMPAMENTS INFANTILS

CASSÀ DE LA SELVA

ÍNDEX

	Pàgina
Carta d'enyorança	3
La seva petita gran història	4 i 5
Campaments d'Estiu	6 a 17
Imatges	13 a 16
Relació de monitors	18
Així eren i són...	19 a 27
Els pares	28
Programa activitats	28

EDITA

DRECERA

Colla Excursionista Cassanenca
Carrer de la Bisbal, 10
Apartat de Correus, 74
17244 CASSÀ DE LA SELVA

MONOGRÀFIC 10 ANYS DE
CAMPAMENTS - NÚM. 26

EXEMPLAR GRATUÏT

IMPRIMEIX

DUCFORM, S.A.
Dipòsit Legal GI-957/83

AGRAÏM LA COL·LABORACIÓ DELS ANUNCIANTS

I A MÉS A:

"la Caixa"

Caja de Madrid

Joan Rich Xiberta, S.A.

Nou Ambient, Mobles

Scadel, Articles de Muntanya

Banc de Sabadell

Banc Popular

Caixa de Barcelona

Ajuntament de Cassà de la Selva

Diputació de Girona

Veguèria de Girona

Generalitat de Catalunya,
Direcció General de la Juventut

Perruqueria

Inès

Carrer del Molí, 44 - Tel. 46 08 58
CASSÀ DE LA SELVA

expert **PUIG-MIAS, S.A.**

VENDA D'ELECTRODOMÈSTICS

TV - VIDEO - HIFI

VIDEO CLUB

Botiga: Passeig de Vilaret, 21 - Tel. 46 05 07

Taller: Xavier Carbó, 35 - Tel. 46 07 11

CASSÀ DE LA SELVA

Caixa de Girona

Oficina a CASSÀ DE LA SELVA: Carrer Major, 15 - Telèfon 46 10 49

CARTA D'ENYORANÇA

Guaita!!! Aquest ja està fent COU! En... ja ha passat per l'FP i ja ho ha deixat córrer...
I tantes d'altres expressions que han anat sortint tot repassant les llistes dels qui han desfilat per les acampades de la COLLA.

I és que deu anys, són un bon grapat d'anys!

Hi ha temps per a moltes de coses!

I és que... potser ens fem grans més de pressa del que voldríem!! I l'enyorança...!

No és bo viure només d'enyorances, però sí que convé, de tant en tant, deturar-se i mirar enrera; la petja hi resta, i per això podem dir, tot veient aquest jovent, que la il.lusió que hi posàrem un dia ha donat el seu fruit.

Deu anys, per una tasca duta a terme de manera altruista, amb l'ideal de viure en contacte directa amb la natura, aprendre a conèixer-la i a respectar-la. De dificultats vençudes amb l'esforç de tots plegats. Aprendre a viure en comunitat, ajudant el company que ho necessita. Posant tot l'esforç per guanyar aquell joc,...

Les vivences s'amunteguen!!!

I ara, els que un dia van començar pel torn dels més petits, ja prenen les regnes per ajudar que els que pugen puguin gaudir, com ells ho van poder fer del Campament.

A ells vull encoratjar especialment. Que hi posin la il.lusió que hi vam posar, i més si cap, els que, ara fa deu anys vam reprendre el camí de la Secció Infantil.

La tasca és feixuga, no sempre ben reconeguda, sovint difícil; però, de ben segur, que la recompensa és gran.

El record que quedarà en els nois i noies que s'apleguin al Campament, el reconeixement d'un veritable company farà que oblidin els moments difícils, gaudint del record dels divertits jocs, de les excursions, dels banys al riu,...

A tots els qui des del primer dia hi heu col.laborat us felicito per l'èxit aconseguit; envejo la vostra constància, i us encoratojo a continuar ajudant els que recullen els testimoni del relleu, ja que, quan es va començar, haguessim agraït l'ajut d'una experiència com la que ara teniu.

Als que ara comenceu com a monitors, sort i CORATGE!!!

JOAQUIM BOSCH I CODOLÀ

LA SEVA PETITA I GRAN HISTÒRIA

LES ARRELS - ANYS 70

Per poder explicar un xic com i per què va començar aquella aventura dels primers campaments infantils, cal remuntar-nos no a l'any 1981, en què férem el primer campament, sinó molt més enrera.

Crec que un dels grans estímuls que ens va fer decidir a organitzar aquesta activitat a Cassà, fou el bon record de les colònies, campaments i excursions en què havíem participat de petits, i les ganes de transmetre aquesta experiència a la mainada que va pujant. I va ser així com al cap d'uns anys ens vam retrobar i junt amb alguns dels que havien estat monitors nostres, vam organitzar el primer campament infantil.

TARDOR 80

La convocatòria de l'assemblea general de socis de l'any 80 no era com la dels altres anys, aquesta arribava acompanyada d'un qüestionari dirigit al soci per fer un tempteig i intentar engrescar algú per formar part més activa dins l'entitat, cosa que van aconseguir amb mi. Una pregunta del qüestionari em va cridar molt l'atenció, més o menys deia així: "T'agradaria tirar endavant

una secció infantil?". Sense rumiar-m'ho gaire vaig contestar afirmativament i el que va passar després és fàcil d'imaginar: van fer-me de la junta, amb l'objectiu de tornar a engegar de nou una secció que tan bé havia funcionat uns anys enrera: la secció infantil.

Un cop dins la junta vam tardar encara uns mesos a moure'ns perquè, la veritat sigui dita, anàvem molt perduts i no sabíem per on començar. Va ser a principis del 81, que arran d'assistir a un curset de monitors vam engrescar-nos de valent i vam preparar la primera acampada, era la Setmana Santa del 81 al refugi de Can Camós.

EL CURRÍCULUM

Des d'aquella primera sortida a Can Camós la Setmana Santa del 81 fins a la darrera a Ca l'Aldric per Setmana Santa d'enguany, han passat 10 anys, hem organitzat 28 sortides i han passat al llarg d'aquests anys uns 800 nois i noies; setanta monitors diferents i no solament de Cassà sinó també de pobles veïns.

Fem una mica de recompte d'aquest 10 anys:

SISSET DOMINGO i MERCADAL

Sempre hi ha bona gana... encara que es badi.

ANY	DATA	DIES	LLOC	NENS	OBSERVACIONS
1981	Setmana Santa	3	Can Camós (Banyoles)	38	
1981	Primavera	2	Santa Pellaia	--	Anul.lada pel mal temps
1981	Estiu	10	Hortmoier . Oix (Garrotxa)	37	
1981	Tardor	1	Pedralta	60	
1981	Hivern	3	Santa Ceclina	40	
1982	Setmana Santa	3	Joanetes	30	
1982	Estiu	10	Hortmoier . Oix (Garrotxa)	50	
1982	Tardor	2	Bassegoda	15	
1982	Hivern	3	Sant Miquel de Falgars	20	
1983	Setmana Santa	3	La Cot	40	
1983	Primavera	2	Montnegre	15	
1983	Estiu	16	Vall del Bac	53	2 torns
1983	Hivern	3	Sademes	30	
1984	Setmana Santa	3	Begudà	35	
1984	Estiu	16	Vall de Bac	68	2 torns
1984	Hivern	3	Sant Miquel de Falgars	18	
1985	Setmana Santa	3	Esponellà	42	
1985	Estiu	16	Albanyà (Alt Empordà)	62	2 torns
1985	Hivern	3	Sant Feliu de Buixalleu	--	Anul.lada per manca d'inscripcions
1986	Setmana Santa	3	Argelaguer	25	
1986	Estiu	16	Maçanet de Cabrenys	66	2 torns
1987	Setmana Santa	3	Sant Feliu de Pallerols	60	
1987	Estiu	16	Maçanet de Cabrenys	71	2 torns
1988	Setmana Santa	3	Serinyà	47	
1988	Estiu	16	Vall del Bac	59	2 torns
1989	Setmana Santa	3	Sant Martí Sasserres	56	
1989	Estiu	16	Maçanet de Cabrenys	80	2 torns
1990	Setmana Santa	3	Romanyà de la Selva	62	

Fes-te soci de "La Colla"

Francisco Oller, S. A.

Fàbrica de taps per a xampany

Carrer Clot, 13 - Telèfon 46 03 50

CASSÀ DE LA SELVA

Campaments d'Estiu

HORTMOIER 1981

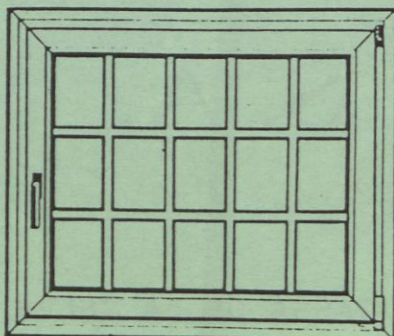
A l'estiu del 1981, quan en Siso me'n va parlar per primera vegada i després, amb la Dolors i els altres, vam portar endavant el tema, estàvem una mica massa enfeinats per dedicar-nos a recopilar memòries per si 10 anys més tard se'ns acudia recordar-ho tot plegat.

La que ara serà malaguanyada Vall de l'Hortmoier, passat Oix, va acollir-nos en aquell primer any de campaments. Uns toldos i un grapat de material de cuina cedits, i una quantitat més que important de menjar, van omplir la furgoneta que, aquell mateix dissabte, un dia abans que arribés la mainada, ens hauria de servir de sopluig per dinar mentre queia un bon xàfec preludi del que caurien els dies següents. Vam fer una taula de fusta, sobre la suor d'en Jaume Abel, vam fer forats perquè tothom sabés on fer les seves necessitats, vam preparar la cuina i, amb la inconsciència que el cansament ens va augmentar, vam pensar que el més costós ja estava fet. Poques hores més tard vam poder comprovar que tot el que havíem fet no era gaire en comparació amb el que suposava enfrontar-se a un grapat de cares insatisfetes, que no s'alçaven més d'un metre i mig, però que demanaven, com qui no vol la cosa, que cada dia fos ben diferent.

Els campaments infantils de la Colla —ara que fa cinc anys que no hi participo ho puc dir amb tota tranquil·litat— van néixer amb l'èxit assegurat d'aquelles coses que es fan sense grans pretensions però amb les idees clares i amb ganes de treballar. Sense fer grans coses, allà, molts vam aprendre que quan plou el millor és explicar-ne quatre i esperar que sereni, que moltes vegades no hi ha més remei que mullar-se i que si tothom no hi aporta una mica de si mateix, difícilment es pot tirar endavant una petita societat, com ho era la nostra.

Ni aquell primer any, ni en els vuit següents, cap monitor de la Colla va fer ni un duro amb els campaments. Ben al contrari. Però, els qui no esteu relacionats amb el tema, no us enganyeu, tampoc es paguen amb diners les amistats que n'han resultat, ni la sensació que es té quan vas pel carrer i sents un adéu, aixeques el cap, i llegeixes en una cara un no-sé-què que diu: Aquell era un monitor. Encara que algun dia et maleïssin els ossos.

TONI MUÑOZ

FINESTRES PER A TOTA LA VIDA

Fabricades per

COLEC

SISTEMA

KÖMMERLING

Demani informació
(972) 46 14 41

CASSÀ DE LA SELVA
Carretera de Caldes,
km. 0'830

- Doble vidre
- Diversos punts d'ancoratge
- Fabricades en PVC
- Totalment inalterable i sense conservació
- Estructura reforçada en acer

HORTMOIER 1982

De l'acampada a l'Hortmoier, prop d'Olot, en tinc un record d'entrada molt agradós, i fins agraït, per part de la convivència amb els monitors, uns deu entre nois i noies, i amb la mainada, que no era poca, uns setanta; perquè tinc la impressió i el convenciment que s'ho passaven d'allò més bé, ja que monitors i monitores els sabien no sols entretenir, sinó ocupar i ensenyar.

Quant a la meua tasca de cuinera em ve a la memòria que fou per a mi una bona experiència amb connotacions fàcils i no tan fàcils, perquè com és molt natural en una acampada no tot es té a punt ni a mà; però tot s'anava resolent i bé, amb l'ajuda i comprensió de tothom.

ELISABETH BORRÀS DE CAÑIGUERÀ

ESTIU 1983 LA BALL DEL BAC

Quan preparava la motxilla per marxar, encara no sabia gaire bé on em ficava, tan sols sé que necessitava marxar, desconnectar de tot, fer una cosa diferent que em permetés oblidar els esdeveniments que m'envoltaven.

A mesura que anava posant els jersers, els pantalons, la llinterna a la motxilla, recordava quan la Ció em va dir, per què no véns amb la mainada a acampar?; va ésser com si se'm proposés anar al Pol Nord; no coneixia la majoria de la gent, no havia anat mai amb mainada, l'indret on ens dirigíem era desconegut per a mi, representava una aventura, una nova experiència. No sabia on m'anava a posar!

Recordo, ara que ja fa tants anys, llargues caminades, hores i hores, mai n'havia fet de tan llargues!, i vaig aguantar!, encara no sé com, potser per amor propi, potser per les contínues queixes d'en Maymí que no tirava i em tocava a mi fer-lo seguir, potser perquè volia fer quelcom diferent, que m'emplenés almenys aquells quinze dies de "repòs".

Recordo les contínues baixades a la font, per buscar

aigua, per rentar els plats, per rentar-nos nosaltres mateixos.

Recordo quan intentava fer comprendre quelcom a la mainada, els esforços que havia de fer perquè m'entenguessin, per intentar parlar el seu llenguatge i que veïessin les coses d'una determinada manera, no perquè jo ho digués, sinó perquè entenguessin que era així. Tot no era diversió en el campament, no érem un piló de gent que algú hagués plantificat allà perquè s'ho passés bé, sinó que tots, mainada i monitors, havíem d'apren-

Nou Video Basar

Carrer Barraquetes, 43
Telèfon 46 11 05

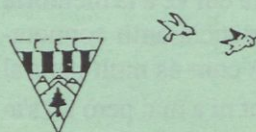
CASSÀ DE LA SELVA

dre a conviure junts, riure a l'hora de riure i assumir les tasques quotidianes en el seu moment.

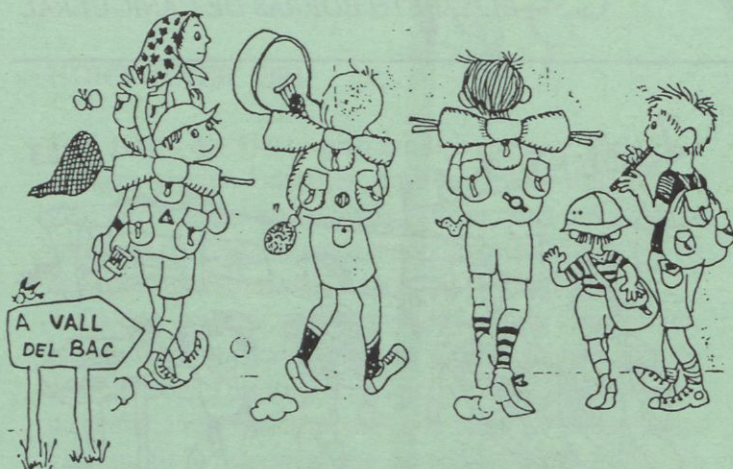
També recordo les nits vora el foc, les sentades al voltant de la taula, quan ja la mainada era a dormir, per preparar la següent jornada, les banyades a la gorga, les pujades a Llongarriu, el joc medieval i la festa a l'Hostal, amb l'avi que tocava l'acordió i el cremat que va preparar l'Hostaler.

Quants records!, conèixer la Vall del Bac va ésser una experiència; hi he tornat algunes vegades després d'aquell estiu, i ara, quan veig la mainada ja gran, en Rincon, en Puigmolé —que fa la mili—... recordo... recordo... va ésser tota una experiència, una grata experiència.

MARIA POL i BORRELL

COLLA EXCURSIONISTA CASSANENCA

VALL DEL BAC 1984

M'han demanat que fes un escrit dels campaments de l'any 1984 i han passat tres setmanes llargues que m'han donat de termini i no em vénen a la memòria suficients fets concrets per a fer un escrit recordatori d'aquells campaments. La veritat és que amb l'ajut d'algunes diapositives he aconseguit situar-me i recordar-me d'alguna anècdota, però molt difusament. Si que m'he format un conjunt de raonaments més generals que són els que us passaré a explicar tot seguit.

Aquell any vàrem fer un joc de les banderes en el que m'hi vaig esforçar molt; és de les coses que guardo un bon record. Recordo aquelles hores de treball a Cassà, de preparació dels campaments, d'explicacions als nanos i de començar-lo definitivament. Recordo aquelles hores que eren d'alegria, de convivència i d'ensenyança de tot tipus.

Ara, avui, me'n faig creus de la feinada que fèiem. Em costa entendre aquella dedicació i ganes que hi esmerçàvem jornada darrere jornada. Tot això m'ha fet pensar i m'he fet varies preguntes:

—És lògic que el pas del temps, posem-hi deu anys, em faci veure que en l'actualitat difícilment ho tornaria a fer?

—Pot ser que en casar-me i formar una família vegi aquesta activitat tan llunyana?

—Necessàriament quan ens anem fent grans hem de perdre el contacte amb els nanos?

Les preguntes estan a l'aire, les respostes encara són poc clares.

El que sí puc assegurar és que el temps invertit en els campaments que he participat ha estat profitós per a mi i crec que per a molts dels nois i noies que hi venien i penso que és necessari i molt bonic que deu anys després d'aquells primers campaments encara hi hagin persones que hi passin hores, moltes hores bones i no tan bones per seguir fent acampades, tot i que un dia potser, recordaran i es faran preguntes.

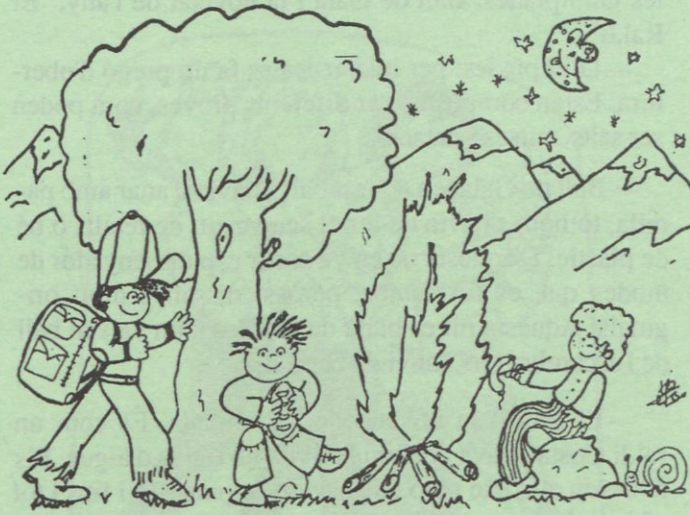
MONTSERRAT DORCA i SARGATAL

DUCFORM, S.A.

FORMULARIS EN PAPER CONTINU PER A ORDINADORS

Carrer Ponent, 10 - Telèfons 46 05 28 - 46 01 67

CASSÀ DE LA SELVA

ALBANYÀ 1985 - CAMPAMENTS D'ESTIU

De records d'aquells campaments a Albanyà en tinc encara molts, tot i que ja han quedat força enrera. Deu ser perquè eren els primers als que anava amb el paper de monitora.

Em ve a la memòria l'angoixa i nervis i alhora il·lusió amb què els esperava, dies abans de marxar. Un munt de coses em passaven pel cap.

Però bé, un cop allà i quan tots vam estar instal·lats, les coses van canviar molt. Vam intentar fer tot allò possible perquè els Campaments marxessin bé, tot i que les

condicions no eren les òptimes. Recordo que no teníem aigua i cada dia havíem d'anar a una masia a omplir dipòsits; el campament estava situat al costat del camí per a cotxes i per acabar de fer el pes no teníem una zona massa adequada per poder jugar i la que hi havia era separada del campament i l'havíem de compartir amb altres grups que estaven acampats a la vora nostra.

Però bé, tot i així l'avorriment no va existir, com és habitual en la majoria de sortides que s'han anat fent. Em va sorprendre veure com la mainada gaudia amb qualsevol cosa, tant si les coses que preparàvem nosaltres rutllaven bé com si no (per algun imprevist).

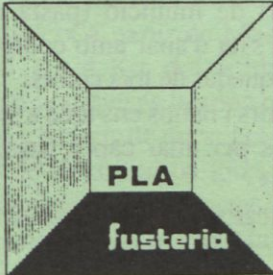
D'anècdotes? Com sempre, n'hi van haver un bon pi-ló, tan de bones com de dolentes, incloent-hi la clavícula trencada d'en Quim, que tot jugant amb la mainada va ensopegar amb un vent de les tendes, però ben embe-nat va tornar.

I gràcies a la pluja (que tampoc va faltat aquell estiu) se'ns ensorrava el toldo del menjador (la Colla va haver de fer un pensament i comprar-ne un de nou).

Bé, poca cosa més cal dir, doncs tot i els entrebancs vam aconseguir que els nans s'ho passessin d'allò més bé i s'entretinguessin. La prova és que la majoria han anat tornant els darrers estius.

Després de tornar de campaments ens va caldre una bona dormida per recuperar forces però pensant sempre en repetir.

DOLORS OLIVERAS

PLA
fusteria

Progrès, 5
Tel. 46 09 14
CASSÀ DE LA SELVA

**Sergi
Rusalleda i
Malagelada**

Instal·lacions Elèctriques

Plaça Sant Pere, 3
Tel. 46 12 13

CASSÀ DE LA SELVA

peixateria

LOLITA

Carrer Major, 8
Telèfons 46 04 22 - 46 08 07

CASSÀ DE LA SELVA

MAÇANET 1986

D'això ja fa uns quatre anys, segurament em deixaré alguna anècdota, però bé, faré memòria.

A la sortida hi ha molt bon ambient, i pel camí es fa molta xerinola.

A l'arribada a Maçanet, ens carreguem les motxilles a l'esquena. Les cares comencen a canviar, ja que tots sabem que ens espera una bona caminada fins arribar al campament. Però, tot xino-xano, hi arribarem.

Només d'arribar ens toca muntar les tendes per grups, sempre hi ha algun grup que es creu més llest que els altres, i, a mitja nit ha de tornar a muntar-la.

Després, una petita xerrada amb els monitors, de com funcionarà el campament aquests dies.

Arribada la nit comencen els problemès per als monitors. Ja se senten els dos o tres que s'enyoren, i els altres que no poden dormir amb els nervis de la primera nit.

En començar el dia hem de procurar tenir-ho tot a punt, per fer que els nanos no parin en tot el dia, procurant que sempre hi hagi activitats per fer com pintar samarretes, macramé, cantar, jocs diversos, anar a la gorga i molts d'altres.

Les activitats que més agradaren aquest any van ser:

les Olimpíades, Ball de Gala i la novetat de l'any, "El Ral.li".

—Olimpíades: per iniciar-les es fa un pregó d'obertura. Estan compostes per diferents proves, com poden ser salts, curses i natació.

—Ball de Gala: en aquest ball s'havia d'anar amb parella, tothom s'havia de fer el seu vestit, de retalls o bé de plàstic. D'aquesta no en va sortir cap dissenyador de modes que es fes famós, però sí dissenys molt originals. Aquesta nit es balla de tot, des d'un vals al ball de l'escombra o el canvi de parella, etc...

—El Ral.li: la novetat de l'acampada. És com un ral.li Costa Brava però en petit i amb trams d'aigua. Els donaven el cotxe però ells havien de pintar-lo i fins i tot n'hi va haver que hi posaren publicitat. L'assistència era l'encarregada de portar als seus companys els estris necessaris, com el banyador per als trams d'aigua, jersei, pantalons, sabates per als trams de terra, claus i martell per a les avaries que poguessin haver, i el dinar.

Una de les anècdotes que recordo més va ser un petit incident que tinguérem una colla de monitors amb el cotxe.

Ho explicaré: qui portava el cotxe era una novata, en aquest cas "jo". Bé, anàvem cinc monitors tot cantant i tocant la guitarra en el cotxe, i de cop ens trobem amb uns francesos i se'ns va fer estret el camí. En no entendre'ns, perquè tots volíem tenir la raó, vam avisar la Guardia Civil. Ben mirat nosaltres teníem tota la culpa, però el sergent no ho veia així, o sigui, que "més val caure amb gràcia que ser graciós".

Entre anècdota i anècdota passen els dies i ja som a l'últim. En aquest tant els nanos com els monitors fem la típica guerra amb tot tipus de munició (pasta de dents, sabó, escuma d'afaitar) s'ha d'anar amb compte que no t'empaitin, perquè pots quedar de tots colors.

Acabada la guerra de monitors i nanos ens toca a tots netejar i desmuntar les tendes per anar cap a casa, i poder dormir en un bon matalàs.

Bé de tot el que us he explicat segur que no és ni la meitat del que va passar.

ESTHER RINCON

PREFABRICATS ESGLEYES, S.L.

PREFABRICATS DE FORMIGÓ PER A GRANGES

Reixes, menjadores, canal, tremugues, tanques separació de corrals, portes tanca fins a 2'80 de llum, etc.

Veïnat de les Ferreries - Tel. 46 10 75
Telèfon particular 46 09 56

CAMPLLONG

ESTIU 1987 - CAMPAMENT A MAÇANET DE CABRENYS

És l'última setmana de juliol; comencen els Campaments de "La Colla" d'aquest estiu. El primer grup és el dels grans: són una vintena de nois i noies d'entre 11 i 14 anys.

El campament es munta al "Molí de l'Olivet". S'hi accedeix a partir de Maçanet de Cabrenys i es troba a uns 3 o 4 Km del poble. Només d'arribat ja veus el gran prat que és la zona que s'organitzarà per a la vida i les activitats de durant el dia. Passat un turonet ve la zona de nit, on hi ha totes les tendes, els estenedors,... i on queda encara un espai per un camp de bolei. A partir d'aquí podem arribar a la nostra dutxa i banyera: la cas-

cada i més enllà la gorga, on ens banyem i remullem. I tot l'espai voltat encara pel riu del qual en treiem també molt profit per a les nostres activitats. Tot això el fa un lloc molt bonic i que ens va fer passar unes bones i diferents "vacances".

Les activitats programades per cada dia eren múltiples i diverses: gimcanes, excursions, partits de bàsquet, bolei, treballs manuals, banyades a la gorga, jocs de nit,...

Però el que potser va anar marcant més la dinàmica del campament foren dues o tres activitats reines, que quedaran sempre en el nostre record i sobretot, pensem, en el dels nanos:

—El dia de la Festa Romana. Calia ambientar-ho tot d'acord amb l'època, des del nostre entorn, fins les nostres indumentàries, activitats i tipus de menjar. Es van organitzar, per tant, jocs a mena de circ romà, on hi havia evidentment, el cèsar a qui calia fer les corresponents ofrenes, on hi havia tota una sèrie de proves a superar, etc. Igualment a l'hora de sopar es va fer una festa a l'estil romà, on no eren permesos els coberts i es va acabar amb una mena de batalla campal.

—El Ral.li, amb unes proves d'aigua i de terra, on vam gaudir tots plegats d'allò més.

—La nit de gala. Tots teníem una parella i calia que tothom lluís les seves millors gales; el resultat va ser realment esplèndid. Les parelles van anar entrant al menjador, després de ser oportunitatament anunciades, tot passant per sobre l'estora d'accés.

Cal dir que, en general, els nanos tenien moltes ganes de participar i en totes les activitats hi posaven tot el seu interès. Això va fer-ho tot més engrescador, per a ells i per a nosaltres. I va fer també que la convivència fos bona i enriquidora. Tot plegat i moltíssimes coses més, van fer que fossin 9 dies molt intensos i de vivències totalment noves per a tots.

ROSOR RABASEDAS

Gener- Casadevall, S. A.

**Si heu de comprar
un ELECTRODOMÈSTIC,
veniu a la nostra botiga. US INTERESSA!**

Ràdio, televisió, vídeo, neveres, microones, rentadores, etc. etc.

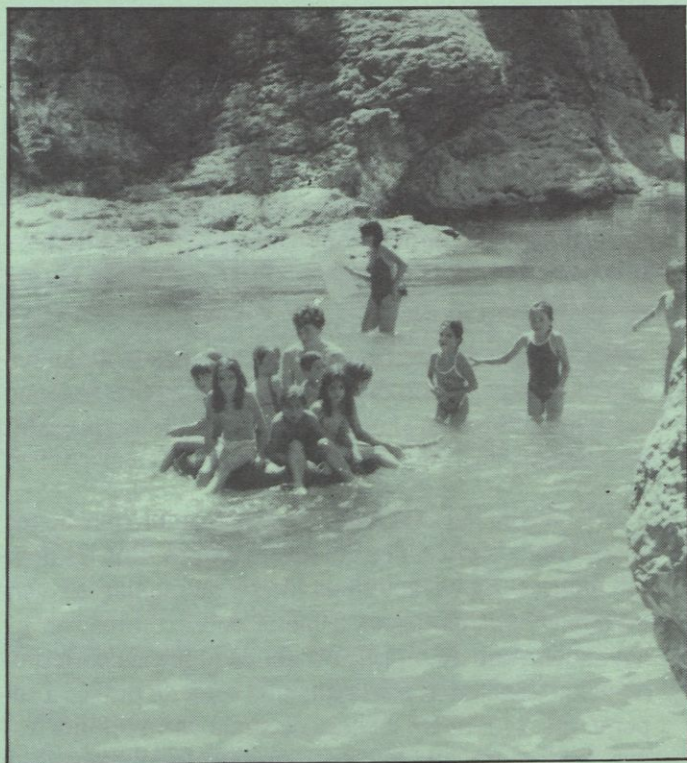

Carrer Major, 17 — Tel. 46.00.85

Taller i oficines: carrer del Castell, s/n. — Tel. 46.07.25

CASSÀ DE LA SELVA

DRECERA

VALL DEL BAC - 1988 CAMPAMENT D'ESTIU

A l'estiu del 1988 els Campaments de la Colla Excursionista Cassanenca els vam fer a la Vall del Bac, a la Garrotxa. És un paratge natural allunyat per més de

7 Km de qualsevol nucli urbà. Un lloc on hi ha un gran prat, un riu, una gorga, una pineda on s'hi van plantar les tendes de campanya i tot voltat de muntanyes.

És la zona ideal per fer-hi les més variades activitats d'entreteniment.

El primer entreteniment va ser muntar el campament. Això ho vam fer els monitors amb l'ajut dels nois i noies a l'hora de plantar les tendes. I no us penseu pas que el nostre campament era un campament qualsevol; era un campament amb tots els "ets" i "uts", o sigui, amb cuina, menjador-sala d'estar i WC.

Quan a les diverses activitats que es van portar a terme, jo en destacaria que aquestes, gairebé sempre van estar relacionades amb l'entorn. S'hi van fer els ja tradicionals "jocs olímpics" amb les proves de natació a la gorga i les d'atletisme al prat. Es va jugar a "palomato" també al prat, es va descobrir el riu en dos grups, un riu amunt i l'altre riu avall, i també jugàvem a un joc basat en el codi Morse, pistes i penyores.

En dos grups també, es va pujar a dues muntanyes (una cada grup) on s'hi va fer un bivac (dormir al ras) al cim. També férem la diada del "Far-West" i la festa de l'elegància. En resum, uns dies plens d'activitats.

Per a mi, aquest va ser el primer, i de moment únic any de campaments com a monitor, i n'estic molt content, ja que vaig fer-hi noves amistats i hi vaig refermar les velles.

QUIM BOSCH i PLANELLA

PAPERERIA *Agnès* LLIBRERIA

C/. Catalunya, 19
Tel. 46 03 05

CASSÀ DE LA SELVA

Deixa que les flors parlin per tu!

Art Floral

C/. Barraquetes, 29
Tel. 46 18 83

CASSÀ DE LA SELVA

Cafè - Bar Lacoma

Sala de billars - Ambient agradable

Plaça de la Coma, 28 - Telèfon 46 19 51

CASSÀ DE LA SELVA

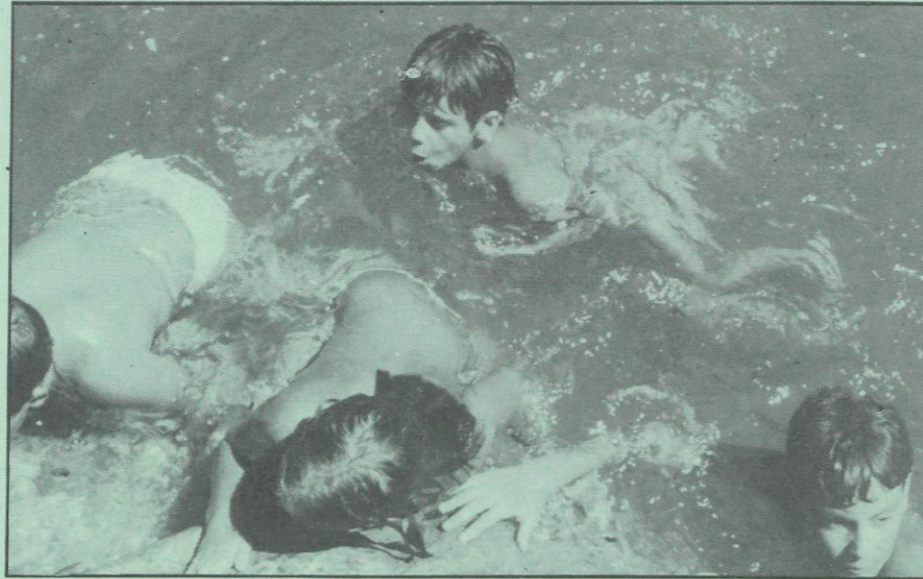

*Hortmoier 81
Primer Campament de La Colla.*

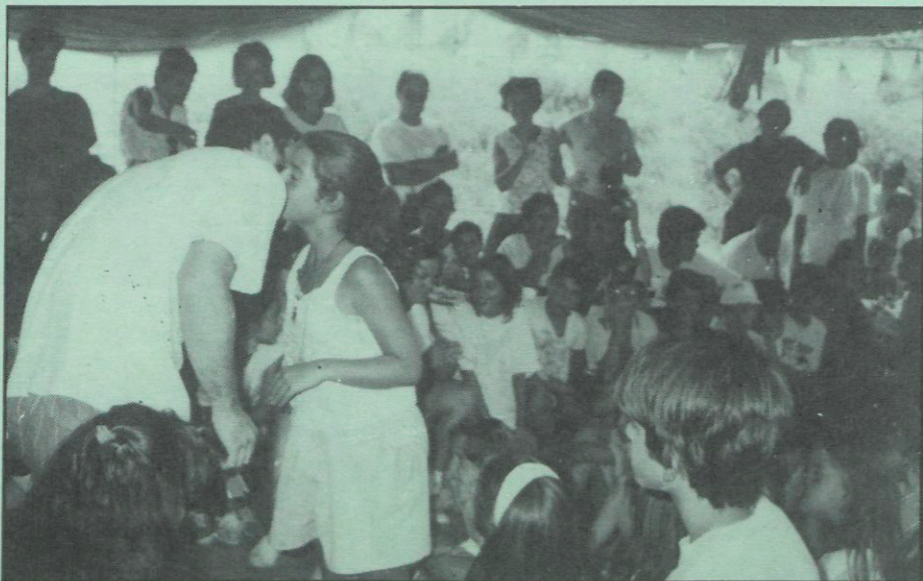
*Sempre va bé
una bona remullada.*

*Alguns i algunes
ja s'han fet grans...*

Qui no sap nedar n'aprèn.

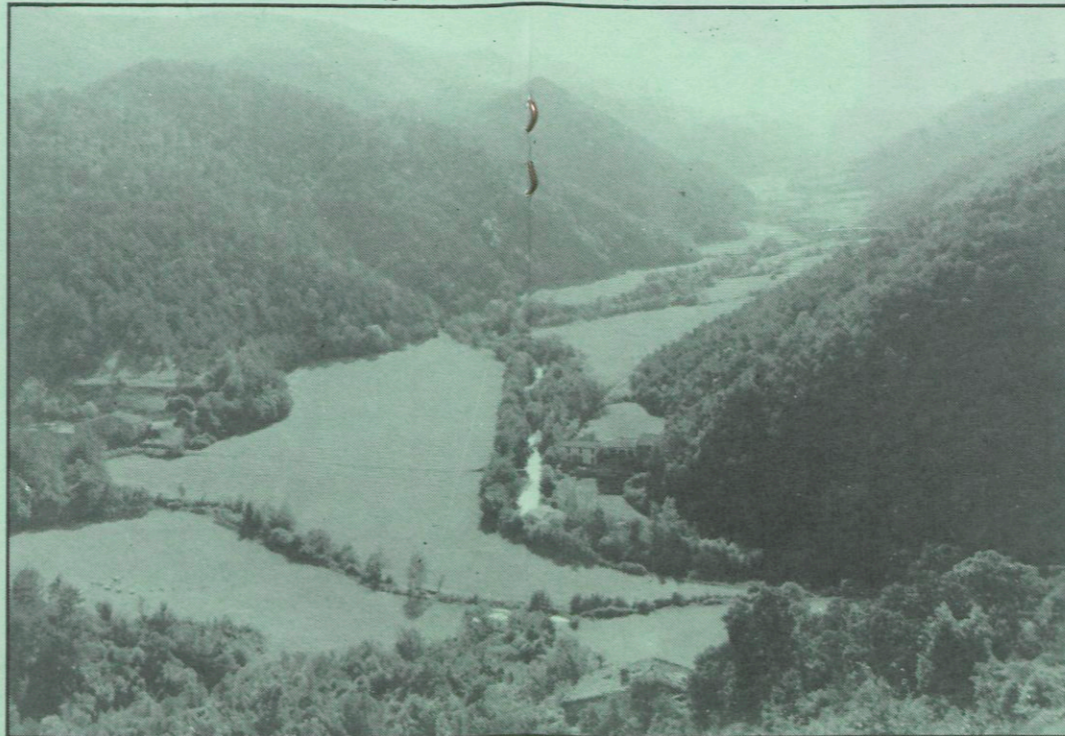
Repartint medalles

i més medalles.

Quin és el més guapo?

La Vall del Bac

Què té aquesta Vall que l'hi dona aquest encant i la fa tan especial?

N'és una Vall molt bonica però n'hi ha d'altres que ho són més.

Jo crec que l'encant l'hi vé de la gent que aquí hi visqué doncs si et pares a escoltar al mig d'aquesta tristor

et semblarà sentir-hi com a un ressò llunyà el plor del qui en va marxar amb molta melangia pensant un dia tornar.

I aquesta gran melangia és el que tu hauràs captat que té la Vall al plegat.

MAYÀ - MASÓ

Guaita! Vénen els indis.

I encara més indis...

Les tendes estan en repòs...

Aigua fresca i regalada.

*Avui...
xocolata desfeta.*

És l'hora dels adéus.

MAÇANET DE CABRENYS - ESTIU 1989

I... un any més, els Campaments d'estiu!

Enguany a Maçanet de Cabrenys un lloc ja ben conegut i estimat per tots nosaltres.

Primer els va tocar el torn als més grans on es van divertir d'allò més fent les seves pirateries i, també, lluint-se en el ja popular "Ball de Gala".

Després, els més petits. Aquest any amb una mica de tot: aborígens, olimpíades, medalles, cançons, sevillanes,... i força aigua! (la pluja ens va venir a veure).

Res, que tots plegats vam marxar amb moltes ganes de tornar-hi, fins i tot alguns pares, oi?

Fins l'estiu vinent!

TEIA CAMPS

J. Valentí

Electricitat - Fontaneria - Calefacció

Carrer Verneda, 7
Tel. 46 08 64

CASSÀ DE LA SELVA

Excursions
Esquiades
Campaments
Escalades
Travessades
Concerts
Audiovisuals
etc. etc.

Tot a

LA COLLA

Feu-vos socis!

Armeria CASSÀ

ARMERIA - ESPORTS

Carrer Mel, 11 - Apart. Correus núm. 29
Tel. 46 11 43 - Tel. part. 46 02 58

CASSÀ DE LA SELVA
(Girona)

RELACIÓ DELS MONITORS QUE HAN PASSAT DES DE LA SETMANA SANTA DEL 1981 A LA SETMANA SANTA DEL 1990

1. Eva ARDERIU i PI	47. Rosa MORA
2. Margarida BASSOLS i BARCONS	48. Josep M. MORÉ i BOADELLA
3. Susanna BASSOLS i BARCONS	49. Toni MUÑOZ i HIDALGO
4. Anna BERNÀ i XIRGO	50. Carles NADAL i VIDAL
5. Enric BOADA i BRUJATS	51. Dolors OLIVERAS i FARREGÓS
6. Quim BOSCH i CODOLÀ	52. Manel OLLER i DAUSÀ
7. Jordi BOSCH i DALMAU	53. Amat PARÉS i MIQUEL
8. Maria BOSCH i DALMAU	54. Emma PARÉS i MIQUEL
9. Núria BOSCH i DALMAU	55. Maria POL i BORRELL
10. Quim BOSCH i PLANELLA	56. Ció POL i BORRELL
11. Josep M. BOSCH i VALÈNCIA	57. Collell PORSELL i BARRERA
12. Maria BOSCH i VILALTA	58. Rosor RABASSEDAS i PAGÈS
13. Teia BOU i VIDAL	59. Marcel RAHOLA i PALLÀS
14. Carles BUSQUETS i CABARROCAS	60. Joan RICH i VILALLONGA
15. Jordi BUSQUETS i CABARROCAS	61. Quico RIERA i BOADA
16. Mònica BUSQUETS i CABARROCAS	62. Ester RINCON i PUIG
17. Teia CAMPS i DAUSÀ	63. Dolors RUBIROLA i SITJAS
18. Carles CAÑIGUERAL i VILA	64. Xon SÀBAT i MIR
19. David CARBÓ i FUSTÉ	65. Sílvia SOLIGUER i FERNANDEZ
20. Cristina CARRERAS i BARNÉS	66. Josep TORRENTÓ i CARBONELL
21. Quim CARRERAS i BARNÉS	67. Joan VILA i GELABERT
22. Montse CARRERAS i BARNÉS	68. Cristina VILÀ i GELABERT
23. Mònica CASADELLÀ	69. Carme VILA i PUJOL
24. Santi DOMINGO i MERCADAL	
25. Siso DOMINGO i MERCADAL	
26. Xevi DOMINGO i ROURA	
27. Montse DORCA i SARGATAL	
28. Xavier ERENA i CABARROCAS	
29. M. Gràcia ESTEVA i DAUSÀ	
30. Montse ESTEVA i SITJAS	
31. Josep ESTEVA i SITJAS	
32. Xevi FAIXEDAS i CASSÀ	
33. Ester FIGUERAS i FREIXAS	
34. Eva GARRIGA i CIURANA	
35. Obdúlia GUTIÉRREZ i JARAMILLO	
36. Ingrid ICRA i SALICRÚ	
37. Montse JIMÉNEZ i LARA	
38. Carme JORDÀ i COSTA	
39. Carme LÓPEZ i VEGAS	
40. Anna MACAYA i NIN	
41. Eloi MADRIÀ i ROURA	
42. Encarna MARTIN	
43. Anna MIRALLES i GRUART	
44. Marta MIRALLES i PI	
45. M. Mercè MIR i GRUART	
46. Nuri MIR i GRUART	

I TAMBÉ ENS HAN AJUDAT:

1. Jaume ABEL i PLANAGUMÀ
2. Elisabet BORRAS i TORRES
3. J. Carles CODOLÀ i VILAHUR
4. Rafael FUYÀ i LAHSNIG
5. Pere GISPERT i SALA
6. Joan PINSACH i ESTAÑOL
7. Joan RIERA i VIDAL
8. Nuri TERRIS i FUYÀ
9. Xevi VIÑAS i TEIXIDOR

AIXÍ EREN I SÓN ALGUNS DELS MONITORS

LA SUSANNA BASSOLS

La Susanna té un caràcter tranquil, despreocupat i és un xic despistada. És una de les que fan les feines poc lluides, però necessàries perquè el campament tiri endavant.

El seu parlar té un accent i una manera de dir diferent al nostre, i és que ella és d'Olot.

Li agrada la gresca; quan es fan balls de gala és una de les animadores amb més marxa.

És mare de tres criatures, cosa que la converteix en la monitora més veterana i amb experiència en aquest terreny.

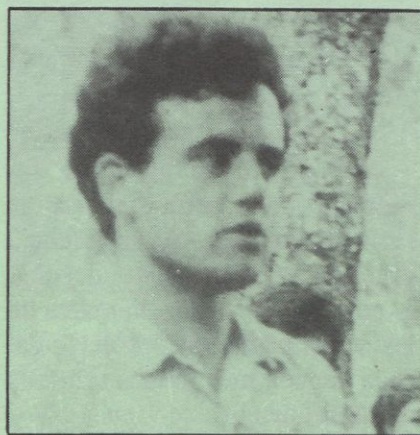
Li encanta la mainada menuda, amb ells té una paciència de sant, hi juga, els explica coses...

Vaja! que és la marassa dels campaments.

EN QUIM BOSCH

En Quim Bosch i Codolà, "el presi", de fet i de dret, de la Colla. Sempre serà "el presi"; per alguna cosa va ser el president quan es va engegar, fa 10 anys, tot això que ara commemorem.

Qualitats? moltes. Rialler, jugador, animador dels focs de camp amb el seu Fli-Flai, gran lateral

dret en els partits contra els pares (corria per la banda com en Marcelino en els seus bons moments), "radar" per a la mainada, responsable i incansable, amb recursos per a tot —tant el veies enfilat en una tenda com arreglant un arbre—.

I també ha tingut algun ensurt: trialero accidentat a la Vall del Bac amb la moto d'en Jaume i protagonista de l'escàndol de la cova.

I per acabar els Campaments, sempre aconseguia amb els seus parlaments els dies dels pares, que ens ajudessin a desmuntar.

EN JORDI BOSCH

En Jordi Bosch i Dalmau, el fill d'en Manel de "la Caixa", així s'anomena a si mateix, i sempre pendent del pare. Juntament amb en Quico i en Jordi formen les tres Maries, a punt d'animar el més en-sopit en tot moment i de muntar qualsevol show per riure i riure; que no oblidem la seva actuació del "Som anato", si no l'heu sentida quan el trobeu digueu-li que us l'expliqui. O la seva participació a la Festa Major d'Agullana cantant Mª Isabel.

Rialler per excel·lència, molt expressiu a l'hora de fer-se entendre, sempre tocant de peus a terra

perquè sap "el vent d'on ve" —navegant de mars enllà—.

I la qualitat més important: sempre el trobaràs a punt d'ajudar en qualsevol feina, per cansat que estigui. I això val molt. Ens agradaria que tomessis més sovint.

LA TEIA BOU

La Teia la coneixem tots com a la senyora del "Presi".

Va començar essent la "pinxe" de la cuina, fins que per casori de la titular, la Rubi-sexi, va passar a oficiala interina.

La Teia sempre té la rialla a la boca, és simpàtica i juguetona, però la seva principal afició és fer safareig.

De la seva boqueta de pinyonet de tant en tant en surt alguna crit ben donat, seguit de la seva amagada rialla.

Encara que us costi de creure, ara s'ha convertit en una mare assenyada i per aquest motiu ara no podem gaudir de la seva presència.

Juntament amb l'Obdúlia i la Dolors va ser una de les sufridores de la cova.

Un dels seus papers més destacats és el d'Emperadriu romana al molí de l'Olivet.

La feina de la Teia és una de les menys valorades, però imprescindible per a la bona marxa del campament.

EN CARLES BUSQUETS

Ni un xisclet arran d'orella no el faria aixecar de bon matí. Si a l'hora d'esmorzar comptem el personal, sempre en falta un i sempre serà el mateix: en Carles.

Voluntariós, decidit, sincer. Actorpolifacètic. Cada any se li dona el paper principal a les diades. Sap fer de protagonista i li agrada sentir-se'n.

Defectes? De vegades la virtut que té de sinceritat i de dir el que pensa el porta a tenir sortides precipitades que creen situacions desagradables. Val a dir, però, que sap reconèixer els seus errors i els corregeix amb senzillesa.

A estones es deixa guanyar per la mandra, que el debilita i el deixa inactiu davant segons quines tasques. Els que l'envolten saben que és un defecte típic que el distingeix, però veritablement saben

també que en molts dels seus moments bons és treballador incansable.

El seu comportament amb els nanos té dues vessants: s'imposa, mana i es fa escoltar quan cal i, se sent rejuvenir i tornar-se infant amb ells quan s'integra amb total dedicació als seus jocs.

Té el record viu dins seu de cada campament perquè els estima com el que més. Se sent feliç i orgullós d'haver anat deixant, —any darrera any—, la marca de les seves passes plenes de força, cada vegada més fondes i difícils de substituir.

Tots sabem que malgrat les crítiques i barreja de comentaris còmics i seriosos que l'envolten —que moltes vegades es mereix— és un puntal ferm de l'organització.

EN JORDI BUSQUETS

Des de fa molts anys, tots els qui el tractem el coneixem per en "BIRI". Nou anys d'experiència dins els campaments de la Colla, el converteixen en el veterà més jove de l'organització.

És un dels monitors més complets amb els que compta la Colla: corre, juga, prepara i organitza jocs, és respectat i admirat per la mainada, anima qualsevol vetllada, i, quan s'ha de menjar arròs, ens prepara una paella com molt pocs saben fer-la.

En Jordi és carinyós, pacient, dominant quan ho ha de ser, ale-

gre, també és el monitor més guapo —segons l'opinió de les nenes—. Home enginyós i amb molts de recursos: els seus cèrcols de bàsquet ecològics ja són famosos per tota la Garrotxa.

És en general, reservat. No tant, quan es tracta de fer gresca o de cantar dalt d'un escenari. També té sortides desconcertants: per exemple, quan en plena nit i mentre els monitors ens refem del cansament amb un envejable bany a la llum de la lluna, ell resta dins la tenda encetant una interessantíssima conversa amb una guapa monitora, que ratlla fins i tot temes d'ordre metafísic.

Junt amb dos "personatges" més, jorma part del grup de les "tres Maries", tots tres, motiven, animen i engresquen el personal en un obrir i tancar d'ulls.

Però en Jordi coneix molt bé les seves obligacions i els límits que té la gresca dins d'un campament. Per això és una d'aquelles persones que la necessites quan vols riure i quan vols posar ordre.

Amb el temps, i sense ell saber-ho, s'ha fet indispensable dins els nostres campaments.

LA TEIA CAMPS

Amb ella arribaren noves idees als campaments de la Colla per això li escau el mot d'"Àngel amb Sorpreses".

Se li donen molt bé les manualitats, fent macramé hi té la mà trençada i, tant se val que ho fem sor-

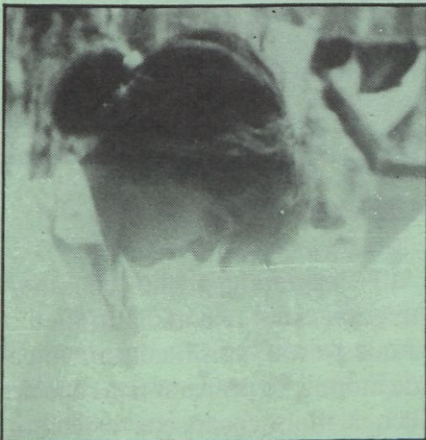
tir... balla sevillanes amb molta gràcia.

És blanca com un glop de llet, ni el sol de l'estiu li canvia el color. Té una debilitat no gaire normal: a la 1h de la matinada li dóna per jugar al cavall fort, la gallina i als Marcianitos.

Sol treballar a l'ombra, si surt feina no sobresurt massa, però val a dir que dins l'organització és un puntal incansable.

Li encanta la mainada, preparar jocs i gaudir-los amb ells. Sap tractar-los i fer-los creure amb delicadesa.

Per tot això i per les ganes de treballar és benvinguda sempre entre nosaltres.

LA CRISTINA CARRERAS

La Cristina Carreras, àlies la Cristi, és una monitora més de cuina que d'estar i jugar amb els nans.

No és de gaires paraules, però sempre fa per un i quan s'enfada no diu res, només fa cara d'enfadada, i prou. Els dies de compra hi sol anar, mai no li fa res afegir-se a la pallissa que és la compra. La veiem amb el seu Dyane vermell, que rebentava les rodes de dues en dues i que va recórrer molts de campaments.

Ara fa uns anys que no ens acompanya als campaments perquè els seus fills ja li donen prou feina!

EN QUIM CARRERAS

Dit així et diran: qui? Sí: l'"Streaker" Ah! ara ja sé qui vols dir.

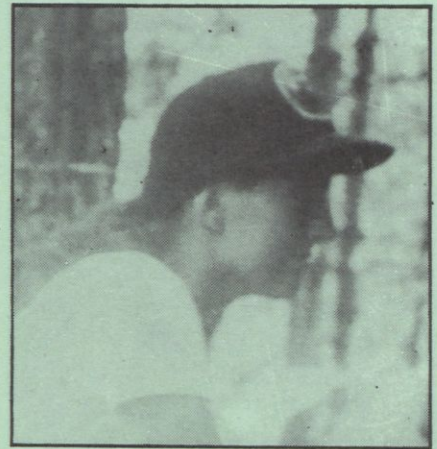
De fet, pots comptar amb ell quan el tens allà, perquè no se sap mai quan apareixerà, gran amant de la carretera: mira que n'has fet de quilòmetres pujant i baixant dels campaments!, bé perquè havies d'anar a fer la collita o bé perquè havies de fer contenta alguna noieta, o pel motiu que fos, no hem sabut mai l'estona que gaudiríem de la teva presència ni quan et faries present: si a mitjanit, a primera hora de la matinada, o te n'aniries quan encara no s'hagués llevat ningú...

L'especialista a donar espants: tancant-se dins les coves, trencant-se la clavícula jugant amb la mainada, arribant a mitjanit,...

Els primers estius era el reporter gràfic dels Campaments, i sovint amb algun monogràfic al qual dedicaves tota l'atenció.

I aquell estiu que volies fer d'enginyer tècnic en bombes d'aigua; sort de la font! La teva són les lletres.

Això sí, sempre troba un moment per anar a escalar i també s'ha de dir que ens ha muntat algun tram d'escalada tant per als nans com per als pares. I prou bé que s'ho han passat.

LA MONTSE CARRERAS

La Montse té una d'aquelles veus tant característiques, normalment anomenada "veu de pito", cosa que en ocasions resulta un avantatge, sobretot a l'hora de cridar la mainada quan s'escampa; fins i tot els nens solen quedar arrugats de por, i és quan costa més trobar-los.

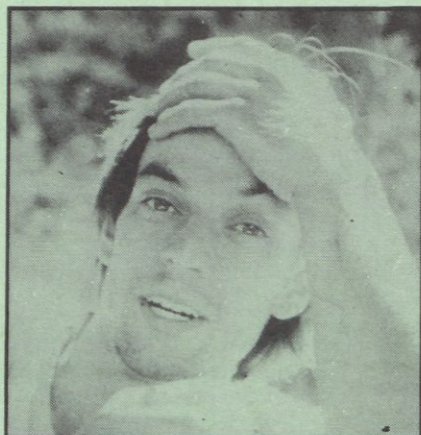
A la cuina, tot i que se'n surt força bé, de tant en tant descobreix receptes noves com poden ésser els famosos i coneguts macarrons amb sucre, recepta que si no l'heu provada mai se us recomana.

És l'hostessa del campament, i bona relacions públiques, es va fer famosa un estiu a les Illes gràcies a la seva facilitat per les disfresses i a en Marcel, que és l'inductor d'aquesta mena de bromes.

Dona de molts oficis, sempre és amunt i avall, i costa a vegades de localitzar-la.

És de caràcter reservat, riallera, simpàtica i té molt de geni quan s'enfada, també és dona d'idees fixes i diu el que pensa sense embuts.

Sempre troba un moment per venir fins als campaments, encara que només sigui una estona, i donar-nos un cop de mà quan és necessari.

EN SISO DOMINGO

En Siso és un dels personatges més coneguts i populars de la Colla, i també un dels més constants en totes les sortides infantils. Mainader per vocació, el seu fort és la guitarra, amb la qual encisa nens i monitors.

Encara que la cuina no se li dona gaire bé (co-autor dels ja famosos macarrons amb sucre del primer any) el que sí que se li dona és menjar bé, feina a què es dedica amb cos i ànima, i per tant no té temps d'aixecar-se per anar a buscar qualsevol cosa, a més, hi troba més gust si menja amb els atuells dels altres.

Al matí és el primer d'aixecar-se i per tant és l'encarregat de començar els esmorzars, i més d'un cop, fer un crit als altres monitors que encara dormen.

Sap engrescar la mainada per seguir qualsevol joc. Home actiu, i gran coneixador del folklore català, cosa que ens plau molt, tant a petits com a grans. És ell qui cada any, amb molta paciència, prepara els cançoners per a l'estiu, ja que en un moment donat ens vam adonar que els nostres nens no sabien cançons i per això vam decidir muntar un cançoner exclusiu per cada campament, i recollir-hi cançons noves i velles, perquè també és bonic recordar.

EN XEVI DOMINGO

El podem anomenar "el monitor misteriós". Cada estiu ens preguntem: Vindrà? No vindrà? No se sap... però un dia o altre sempre apareix.

Quan ho fa ens renova els ànims per les seves ganes de jugar i entretenir la mainada.

Per diferents motius pocs anys pot compartir amb nosaltres tots els dies, però els que es pot escapar i ser-hi els aprofita.

Viu els campaments i s'integra en tot, encara que l'estada sigui curta. És un gran animador de vetllades, ja que no ve mai sol... sempre arriba acompanyat de la guitarra.

És de la nova escola, com la Teia, són gent que aporten idees noves —que fan molta falta—.

L'OBDÚLIA GUTIÉRREZ

L'Obdúlia, la Caporalada I d'Intendència. De ben segur que la cuina és el seu lloc.

És una noia de bon caràcter, és pacient, amable i treballadora. Sempre et dedica un somriure i pocs l'han vista enfadada o posant mala cara. Ah! però, si algú queda atrapat dins una cova i, sobretot si aquest algú és el seu promès, es preocupa molt.

És una de les tantes persones la feina de la qual passa desapercebuda, però a l'hora de menjar tant els nanos com els monitors ho agraïm.

LA MONTSE JIMÉNEZ

Té un moreno gitano que la distingeix. Amor platònic d'en "Scu". Aquest estiu, aprofitant una mica de morter, va preparar una sopa de la qual molts encara ens ressentim.

Qualitats? Decidida, extrovertida, riallera, li agrada treballar. És dolça amb la mainada. A les vetllades els nanos se li adormen a les faldilles.

Li agrada la gresca i xerinola. "Follonera" nocturna.

Quan s'enfada té un punt típic seu de mal geni. També té debilitat per anar a comprar... més ben dit, qualsevol moment que s'ha d'anar al poble és la primera d'enfilar-se al cotxe.

És feliç corrent pels prats, entre els arbres, i envoltada de muntanyes i rius. Li encanta la Natura. Els campaments són per a ella dies de serenitat i tranquil·litat destorbats pels crits dels nens als quals també adora.

L'ELOI MADRIÀ

L'Eloi Madrià, el típic atípic dels campaments. Quan és l'hora de començar ell ja fa estona que hi és amb en Jaume fent baixar el que els fa nosa i deixant-nos a punt per muntar el campament.

Com sempre i com a Cassà, amb trenta feines entre mans: encarregat de recollir les essències culinàries per fer ben gustosos els rostits; inventor de la parada dels camells a la fira per a la mainada: feia anar set camells i recollia les pilotes amb dues mans; organitzador del mini ping-pong d'Albanyà i les 5 hores de Maçanet; juntament amb en Xevi Viñas i en Joan Guai, picapedrer oficial de les latrines, cuiner: de les seves crepes a Maçanet encara se'n parla.

Curiositats: domina dos idiomes: el català i el pastoril. En una nit de gala ens va venir de roker tirolès.

Ve poc, silencios i pedulant, però es fa notar.

LA MARTA MIRALLES

Més coneguda com "La Tupina". Fa un parell d'anys va entrar a formar part de la família dels campaments. Va arribar amb setze anys, plena de vida i alegria, però també plena d'innocència. Per a nosaltres era com una germana petita. Tot el que d'ella sortia, ens feia gràcia: la seva cridanera veu, aquelles llaminadures que nosal-

tres recordàrem haver gaudit anys enrera, aquelles sorolloses notes que feia sortir d'un orgue que dormia al seu costat, i també aquells terrorífics crits quan descobria una aranya dins la tenda... tot plegat: una original i preciosa criatura! Ara, la Marta és diferent: les llaminadures continuen sens faltar, els bruels són inevitables,... però aquella nena s'ha convertit en dona amb divuit anys. Ha canviat aquell orgue per una dolça guitarra. Continua plena de vida i alegria, però sap quan ha de jugar i quan ha de manar.

Intel·ligent, simpàtica, li agrada de preparar jocs, també sap estar-se a la cuina, encara que no li agrada tant cansar-se corrents. La seva tímidesa fa que no canti com ho hauria de fer a les vetllades... però si alguna cosa cal destacar de la Marta, és el seu somriure crònic que encomana alegria als qui l'envolten.

Fa poc que està entre nosaltres i sembla que siguin deu anys. S'ha convertit en una persona admirada pels nanos i per nosaltres mateixos. Una simpatia especial, una forma d'adaptar-se perfecta i una personalitat que li creix junt amb els anys fan d'ella una monitora a la que qualsevol campament li encantaria tenir.

EN TONI MUÑOZ

D'en Toni, els qui l'hem conegut com a monitor —ja que per as-

sumptes personals va dir adéu als campaments a Albanyà-85—, tant podríem dir que era molt exigent i dur, com que era molt senzill i de la broma.

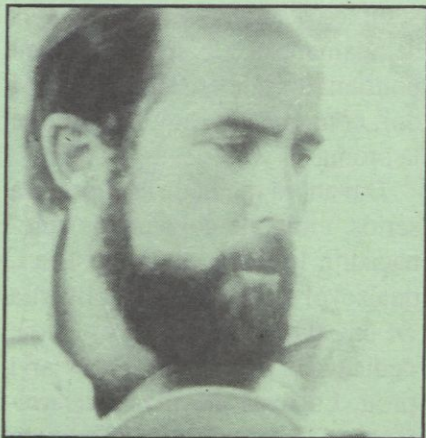
Davant la mainada es mostrava seriós, molts de cops inclús amenaçador. La seva veu imposava i, qualsevol frase seva es convertia en una ordre per als nanos, a qui dedicava el temps just i necessari i prou. La resta del dia, s'encarregava de la intendència del campament. Per això, va fer noves amistats amb les botigueres dels pobles de la Garrotxa—com ara, la carnissera de la Canya—.

Quan no hi havia mainada, la seva actitud canviava radicalment: molta broma, gresca i col·laboracions extremes on les hagués de tenir. Per exemple, entonant la segona veu del "Meu Avi" davant els pares, o interpretant magistralment la persona de FUMANTXÚ en ocasió de la diada xinesa. També fou el primer pregoner de les Olimpíades de la Colla—cosa que ha esdevingut ja tota una tradició—.

I quan vertaderament podíem veure a l'autèntic Toni, era després de sopar, quan els nanos ja eren al llit: ell sempre al costat de la guitarra, amb un got de moscatell, quatre carquinyolis i no hi havia qui l'aturés.

Des de l'estiu-85 cap aquí, als campaments de la Colla ha quedat una vacant que encara no ha pogut ésser substituïda.

EN CARLES NADAL

Sincerament crec que li hem d'estar molt agraïts de tots els estius que ha vingut als nostres campaments —tot i que sempre estava pendent d'una trucada—, perquè a ell li devem molt del que fem i sabem a l'hora de montar un campament. Va ser el cap en aquell primer estiu a l'Hortmoier i la seva experiència i ganes d'entretenir la mainada formant-la humanament i en companyerisme, ha marcat la manera de fer de molts dels qui l'han tractat.

Les seves idees són molt fixes, com per exemple col·locar les banderes a l'entrada del Campament, i insisteix sempre —encara ara que no pot venir com voldria— que no oblidem aspectes del funcionament dels campaments perquè tinguin èxit i així, ens evitem problemes.

El seu posat seriós en molts moments, no l'ha privat que en fes també de les seves, com quan va ser el gran indi "barbasul" i fent trampes sobretot al plat —sempre buscant el més ple i per tant portant aquella carmanyola tan fonda i nostàlgica— com jugant a la butifarra abans d'anar a dormir; bé, això de dormir és un dir, perquè amb el seu roncar, poques vegades hi deixa fer.

I els que ja no som tan joves, sempre ens ha agradat recordar d'altres temps a la vora del foc cantant aquelles cançons que molts no han sentit mai, i a les quals no po-

den faltar les havaners, grans amigues del nostre amic. Per tots els moments que hem passat junts i ens has fet xalar, senzillament gràcies.

LA CIÓ POL

Va començar la seva carrera de monitora a Can Camós, ha estat a tots els campaments d'estiu i encara aguanta al peu del canó.

Una lluitadora perquè tot segueixi en ordre i tot vagi bé.

Té molta paciència amb la mainada, i sobretot amb els monitors (amb aquests últims se n'ha de tenir molta), però tot sovint se li acaba i esclata.

És, però, en general, una dona tranquil·la, amb posat calmós i de tarannà reposat. Sense deixar de treballar, ella va fent, supervisant de tant en tant el personal, que per alguna cosa és de les veteranes i sap, per experiència, com cal actuar en cada situació.

Mare dels ous a la cuina i famosa i coneguda per la dona dels calers. És una treballadora incansable, encara que tot sovint desapareix, però això no és problema perquè ja sabem on anar-la a buscar: a la gorga! (Té molt clar que un bany refrescant a les 8 o a les 9 del vespre la deixa com nova, a punt de ser-hi de nou).

Molt popular per les seves dots d'imposar-se, d'aquí el sobrenom de "Sergent-2".

LA COLLELL PORSELL

Número 1 fent "rappels" i també la exploradora dels campaments-88 —va pujar al Talló de fosc—

A les nits, els mosquits són els seus millors amics, val a dir que la seva colònia preferida és l'AUTAN.

Molt carinyosa —té la debilitat de demanar petons i moxaines quan se'n va a dormir.

Voluntariosa, amb vocació de pedagoga. Cridanera, però sensible. Molt polivalent. La mandra i el cansament no la guanyen mai, ni en les feines més agradables ni en les que s'ha de treballar fort.

Exigeix als altres, sobretot responsabilitat, però no més del que s'exigeix a ella mateixa.

Li agrada la convivència en els campaments, per això ve tots els dies que pot escapar-se a viure'ls amb força i alegria.

Pastisseria

Tel. 46 00 73 Cassà de la Selva

EN MARCEL RAHOLA

L'"Ilo" per als coneguts i el fill del senyor Rahola per als porters dels envelats.

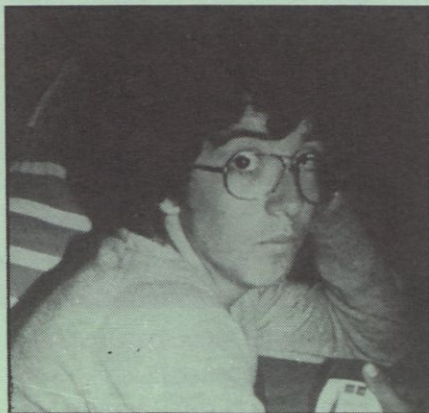
L'Ilo és un gran animador de vetllades i balls. I un dels participants al Festival de la Cançó d'Agullana.

També és un dels innovadors dels campaments: organitzador de la pista americana, amb totes les seves conseqüències; "pirulo" del I Ral.li del Molí de l'Olivet, rècord Guinness de donar capgirells encastat dins una roda de camió i de fer cabre el màxim nombre de persones i de rodes dins una tenda. A més, va aportar a la cuina un nou plat: les famoses pannades de deus amb grana de capellà.

Domina el francès, tant el culte com el col.loquial.

Les seves aventures ja formen part de les vetllades. A l'última nit és un gran problema per a la mainada: no els deixa respirar. És, en general, força salvatge.

Va reinstaurar als campaments una cursa oblidada: la de la tira més llarga de roda.

EN QUICO RIERA

En Quico, àlies el Filipino, és tot un personatge!

És un xicot molt despert i espavilat, encara que els esports no siguin el seu fort (practicar-los, és clar). És lleuger d'esperit i de cos, i roncador fora mida. És un dels integrants del grup de les tres Maries.

Encara ara, es recorda de les picabaralles mantingudes amb el seu lloro canaler, que li deia "Quico rico!", "Quico rico" i és ben característic el seu sac que desprèn una flaire a càmfora que és massa.

Responsabilitats professionals i "patriòtiques" l'han allunyat —esperem que temporalment— de la Colla.

Podem ben dir que és marxós, graciós, cantaire, rialler, engrescador, bon ballador, promotor de xerinola i barrila, però de vegades toca allò que no sona.

Des del dia que va refinar a Agullana no ha entrat cap més cantant en aquell poble. Ah! Als campaments el trobareu pertot: a la cuina, fent de cambrer, ballant, cantant, jugant, beneint la taula, tornant a jugar i sobretot dormint.

LA DOLORS RUBIROLA

No podem negar que ha estat —i és encara— un dels pilars sobre on descansen els campaments de la Colla. Sortida de l'escola de Begudà, molts anys d'experiència l'avalen. La seva eficàcia a l'hora de controlar els números en general i les llistes de la compra en concret han fet que als campaments no els manqués mai ni menjar ni cap cèntim per comprar noves tendes.

La Dolors té un caràcter fort. Però, sota uns crits esfereïdors que intenten fer dormir els nens, es deixa entreveure la tendresa d'una monitora que estima els campaments i els nanos que en depenen. Per això, la mainada no

**PLANXISTERIA
i PINTURA**

FRANCESC

C/. Ferrocarril, 50
Telèfons: Taller 46 18 79 - Part. 46 0397

CASSÀ DE LA SELVA
(Girona)

es fixa en el ruixat que els està caient a sobre, sinó en el cas atípic d'una noia amb pijama que crida exaltada enmig de la negra nit. En endavant, per a tots, la Dolors serà la "Rubi Sexi".

El seu lloc —i el que ella prefereix— és la cuina, on normalment roman seriosa.

És responsable, organitzada al màxim, decidida i sense pèls a la llengua —cosa que li ha portat algun problema— per altre costat; els qui la coneixem, sabem que malgrat la seva austeritat és molt agradable de tractar-hi.

Els darrers anys —no sabem perquè— ha sofert un canvi radical: Hem aconseguit que actués de "vedette" en una festa nocturna, noctàmbula i embriuada.

Segurament els seus pitjors dies dins els campaments els recordarà quan en Joan va passar tres dies tancat dins una cova.

LA XON SÀBAT

La Xon a part de ser correctora de català en totes les activitats de "la Colla", també ha estat en nombroses ocasions monitora en els nostres campaments.

Amb la mainada, la Xon és dolça, tranquil·la i amb un bon feix de paciència.

D'entre les cuineres sempre dona el bon gust i punt de tranquil·litat, sobretot quan hi ha molta feina i poc temps.

A la Xon de totes maneres sempre podrem recordar-la amb les cames enlaire en el seu Rappel a Maçanet, tot i que ella pensi que va passar desapercebuda.

Tots coneixem a la Xon com a senyora i habitual conductora de l'Eloi.

LA SÍLVIA SOLIGUER

La Sílvia és una de les monitores més actives del campament, sempre sembla que porti un coet al cul, menys quan troba l'hamaca d'en Siso, per la que té molta debilitat.

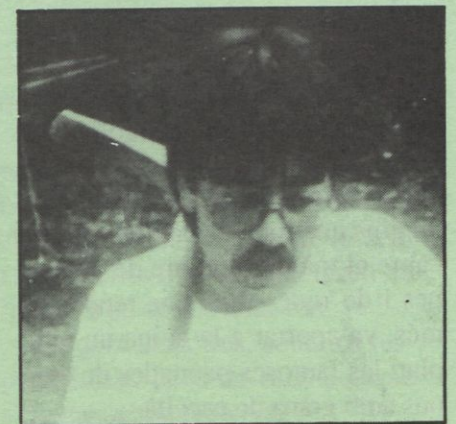
A la Vall del Bac es va donar un bon ensurt, tots pensàvem que no sortiria del riu, doncs com a pregonera de les olimpíades portava penjades totes les cassoles del campament. Sort en va tenir de que el gos d'en Rafael la va anar a ajudar.

Va ser una altra de les pioneres en l'ascensió al solitari Puig d'Ou.

Entre els nanos és molt estimada, doncs encara que cridi una mica quan convé, normalment és carinyosa i comprensiva i no li és difícil entrar dins el seu món.

A les guerres d'aigua és una de les que rep més i també reparteix, no sabem si és per negoci de família o bé per la seva esplèndida figura.

Tots la coneixem per "la peixatera".

EN JOAN VILA

Àlies en Joan Guai.

Tranquil i animat, sempre a punt per donar un cop de mà allà on es requereixi. Juntament amb

REPARACIONS EN GENERAL
DE L'AUTOMÒBIL
ENGREIXOS I RENTATS

TALLER INTER-AUTO

JOSEP MIRALLES I SALA

Carretera Provincial, 66 - Telèfon 46 11 36
CASSÀ DE LA SELVA

Xandalls
Banyadors
Pijames
Pantalons
Pront-Moda
...i també
servei
de bugaderia.

STOCKS

Puig Gros, 2
CASSÀ DE LA SELVA

en Xevi Viñas i l'Eloi, foradador oficial dels wàters dels campaments.

Home reservat i agradable i molt simpàtic, sota el seu formós mostatxo hi amaga més aviat un somriure, i ben pocs n'han vist sortir una ganyota d'empipament.

A les vetllades era un pilar fonamental, igualment que al recital d'havaneres del dia dels pares.

Ah!, no ens n'oblidéssim pas!

Gran porter de futbol! El partit que fem cada estiu contra els pares, no l'hem guanyat mai. Amb deu anys, sempre ha pagat el xampany.

Actualment, un seriós i responsable pare de dues criatures.

LA CARME VILA

La Carme és riallera, divertida, simpàtica per als amics i coneguts; és, carinyosament, la pastissera, i l'àlies li escau molt bé ja que és

dolça i comprensiva amb la mainada i amb la gent que l'envolta, encara que de vegades es mostri tímida i vergonyosa.

Als campaments, quan arriba la nit de gala, i tots ens mudem i ens posem ben macos, la Carme prepara els millors canapès del món, que ja són coneguts arreu de Cassà i comarca. Diuen que la recepta ve de família i que la tenen molt ben guardada. La qüestió és que tots ens hi llepem els dits! La Carme és una noia que sap guardar les aparences; si hi ha quelcom que no

li va bé posa cara de circumstàncies, calla i no diu res de res.

Té molta empenta per jugar amb la mainada, sobretot amb els més petits del campament i sempre està a punt per cordar-los una sabata, eixugar-los el nas i consolar-los si convé, encara que també fa palesa la seva autoritat, si cal.

És pionera a fer ascensions en solitari al Puig J'Ou, i encara que no li agrada gaire caminar, treu forces d'allà on pot i sempre arriba al cim. Inclús com a reconeixement del seu esforç algun pastor li regala un ram de camamilla, i ella ben contenta, ja és a punt per tornar-hi.

És amiga inseparable, des de sempre, de la Sílvia i hi ha qui les anomena "les ben trobades", perquè són l'una per l'altra.

Té un somriure molt fàcil, i tant si l'ambient és tens com agradable, riu i riu, i diries que no pot parar...

EL CAPRITX

MARIA RIBAS i MAS

PERFUMERIA · MERCERIA · BIJUTERIA
SALÓ DE BELLESA

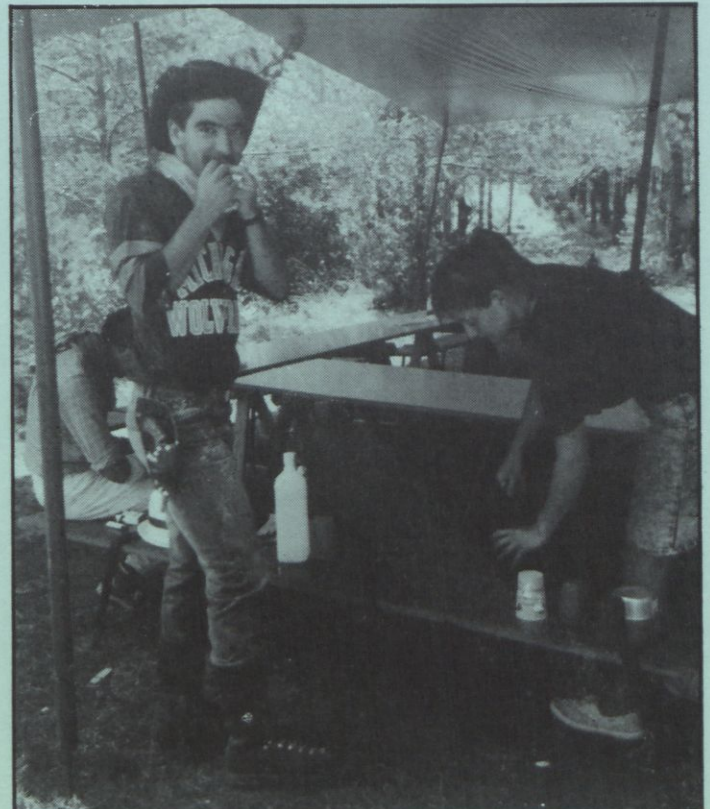
Passeig de Vilaret, 28
CASSÀ DE LA SELVA

MOBLES DE CUINA

AYATS

Exposició i oficines: Rd. Gabriel Garcia, 6
Telèfon 46 02 19 — Tallers: C/. Pont, 12

CASSÀ DE LA SELVA

ELS PARES

SOBRE ELS CAMPAMENTS DE "LA COLLA"

En aquest desè aniversari dels campaments de la "Colla", m'han demanat que hi digui la meva. Vet-la aquí:

En un temps que els valors humans es bandegen, en què l'individualisme impera mogut per una competitivitat ferotge, en què el panxacontentisme domina ajudat per una societat que ho posa tot a l'abast i en què la natura es trepitja amb l'excusa d'uns interessos a voltes no gaire clars, els Campaments de la Colla compleixen una missió importantíssima per als nostres fills.

Són bones totes les activitats que fomenten i valoren

un esforç, una companyonia i una sana convivència i un esplai en ple contacte amb la natura, única manera de conèixer-la i estimar-la. I aquests són —ens consta— els objectius d'aquestes acampades. És un ambient que palpem en les festes del "Dia dels pares" o que respiren els nanos quan tomen.

Tot i això, només són uns dies. Ja n'hi ha prou si hi posem la nostra durant la resta de l'any.

Només ens queda fer palès el nostre remerciament a organitzadors i monitors.

Enhorabona per aquest primer decenni. Que per molts anys pugueu seguir en la vostra tasca.

QUIM MASSA

COLLA EXCURSIONISTA CASSANENCA PROGRAMA D'ACTIVITATS FESTA MAJOR 1990

— **EXPOSICIÓ DE FOTOGRAFIES, CARTELLS, RELACIONS DE PARTICIPANTS I ALTRE MATERIAL** dels Campaments d'Estiu, des de 1981 fins el 1990.

Lloc: Hospital Municipal de Sant Josep.

Horari: Dies festius de 12 a 2 del matí i de 6 a 8 de la tarda.

— **PRÀCTIQUES D'ESCALADA** per a la mainada al ROCÒDROM instal·lat al Pavelló, amb motiu dels 10 anys de Campaments Infants.

Horari: de 12 a 2 del matí i de 6 a 8 de la tarda, sempre i quan no hi hagi partit al Pavelló.

— **SOPAR** per als participants en alguna activitat d'aquests 10 anys. (No hi ha límit d'edat).

Dissabte, 16 de juny del 1990.

Inscripcions: durant els horaris de l'exposició.

Preu aproximat: 3.000 ptes.

RAMON COLOME PALLARÉS

MARIA COROMINAS MITJAVILA

CONDAL... SELVA

... SELVA